

πού ήταν από τη σάρκα μας!

ΓΚΥ.—Ναι, ναι... Υπόφερα κι' εγώ όπως εσύ, αλλά προσπαθούσα να είμαι γενναίος και να σε παρηγορώ.

ΛΙΖΑ.—Ναι, Τι πόνοσ, Γκώ!...

ΓΚΥ.—Και τώρα τα ξεχάσαμε όλα, Λίζα.

ΛΙΖΑ.—Όχι, όχι.

ΓΚΥ.—Πώς όχι; Αφού θέλουμε να χωριστούμε... Και για τόσο άσημαντους λόγους μάλιστα.

ΛΙΖΑ.—Είπ' αλήθεια. Αν ζούσε ο Μπέμπης δεν θα μάζ ήταν δυνατόν να χωριστούμε. Δεν θα μπορούσα ούτε εγώ να τον στερηθώ, ούτε σι...

ΓΚΥ.—Όπως τώρα δεν μπορούμε να χωριστούμε κι' απ' τ' φορεματάκια του, Λίζα. Τι να σου πώ, λοιπόν, Ντρέπεταιμ βλέποντας αυτό το φορεματάκι. Μου φαίνεται ότι ο Μπέμπης μάς βλέπει, μάς άκούει...

ΛΙΖΑ.—Άγαπημένο μου παιδάκι! Έτσι κι' έμένα μου φαίνεται ότι το βλέπω μπροστά μου, με τ' άθωα, γαλάζια του ματάκια...

ΓΚΥ.—Πού έμιαζαν τόσο με τ' δικά σου... Και με τ' σγοραρά μαλλιά του...

ΛΙΖΑ.—Τα ζαστανά, όπως τ' δικά σου μαλλιά.

ΓΚΥ.—Λοιπόν, Λίζα... Δεν σου φαίνεται τώρα ότι είναι κοίμα να χωριστούμε;

ΛΙΖΑ.—Αλήθεια, Γκώ... Είμαι πολύ νευρική... Έχεις διάφορα Παραφάρμακα συχνά...

ΓΚΥ.—Κ' εγώ, Λίζα, κι' εγώ είμαι νευρικός και σ' άδικό κύπελο...

ΛΙΖΑ.—Συγγνώμη με για όσα σου είπα, Γκώ... (Ακουμάει στον όμο του).

ΓΚΥ.—Ναι, άγάπη μου, σε συγχωρώ... Πρέπει να μη φύγης, Λίζα... Έτσι θα τ' έζωμει και οι δυο τ' φορεματάκια του Μπέμπη. Και σου όραζέμια στην φρεζόλα του ότι σ' αγαπά πάντα!...

ΛΙΖΑ.—Κι' εγώ, Γκώ, σ' αγαπώ!...

ΓΚΥ.—Έτσι λοιπόν θα έζωμει κι' οι δυο για κενήλο και παρηγοριά από τ' φορεματάκια, ως πού να γεννηθί ένας άλλος Μπέμπης για να τού τ' φορέσουμε. Δεν είν' έτσι, Λίζα;...

ΛΙΖΑ.—Έτσι είνε, Γκώ... (Φιλισύεται).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΠΑΡΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

"Όταν ο διάσημος Νορβηγός ιστοριογράφος Μπγιόρσον είχε πρό έτων άρρωστήσει πολύ σοβαρά, ο άτυχής γραμματέας του είχε βοηθ κηροκιελκτικός τ' υπελά τον από τούς διαφόρους δημοσιογράφους, οι όποιοι τον έπολιολοζούσαν καθημερινώς και ζήτησαν νέα για τόν άσθενή.

Για να εκδιωχθί λοιπόν έναν άπ' αϊτούς, τόν ένοχλητικώτερο άπ' όλους, άποφάσισε τόν να σκαρώσει τ' παρακάτω παγινίδι: "Ένα πρωί, λοιπόν, καθώς ο δημοσιογράφος έγραπτε έννοήματα για να ζήτηρη πληροφορίας περί τής καταστάσεως τού άρρωστού, ο γραμματέας τού άπάντησε:

- 'Ο Μπγιόρσον είνε καλύτερα, πολύ καλύτερα.
- Αλήθεια; Τότε άναγγελάτε με για να τού πάρω σεντέντζι.
- Αδύνατον! Δεν είν' εδώ...
- Τι, μήπως βγήκε έξω; ρώτησε ο δημοσιογράφος.
- Άκριβώς. Πήγε να προγευματίη με τόν Τολστώ!
- Με ήμάς;
- Όχι... Πάει με τ' πόδια, άκοιμισπόντας μόνο στό μισωτόν του.

'Ο δημοσιογράφος έτρεξε άμέσως στό τηλεγραφείο και διεβίωσε τήν έξαιρετική αϊτή είδηση στην έφημερίδα του.

"Υστερα όμως από δύο μέρες έλαβε έκ μέρους τού διεφθοντού του τήν άκόλουθη άπάντηση:

"Είστε έντελώς ήλιθός. Άγροείτε ότι ο Τολστώ αϊτή τήν έποχή βρίσκειται στη Γισανία-Πολιάνα; >

"Έξω φρενών τότε ο δημοσιογράφος έσπευσε στό γραμματέα τού Μπγιόρσον για να τού ζητηρη έξηγήσεις. Έκείνος, άφού τόν άκουσε καλά, τόν ρώτησε με άπάθεια:

—Πόσο σάς στοίχισε τ' τηλεγράφημα πού στείλατε;

—Τριανταδύ φράγκα.

—Άκούστε δώ. "Αν ήτολογισούμει πός πέντε φράγκα τ' ποικιλοκόμω μου για κάθε έπισκεψη σας, άφού σας δέχτηκα πάνω από τριάντα φορές, έχω να λάβω από σας έκατο πέντηνα φράγκα. Δώστε μου λοιπόν τ' ήπόλοιπα!...

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

'Ο Βασιλεύς Γεώργιος στην Πελοπόννησο. Στο σπίτι τού Προέδρου. Ένας χαριτωμένος διάλογος. «Και τ' α κτόπουλα θέλουν... δόντια!...». Ένα επίγραμμα τού Σουρη. 'Ο Κολοκοτρώνης για τούς Έλληνες. Πώς σκοτώθηκε ο Δελλαπέρταξ. Ένας περίφημος Έλληνας φιλεργάφης, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

"Όταν ο μακαρίτης Βασιλεύς Γεώργιος περιόδισε στην Πελοπόννησον, πήγε και σ' ένα μεγαλοκόμω τής Τριπόλεως, όπου βήγχε ο πρόεδρος να τόν ήποδεχτή και να τόν πάρη σπίτι του, για να ξεκουραστή με τήν άκόλουθία του.

'Ο πρόεδρος ήταν 80 έτων και ή γυναίκα του, ή τρίτη γυναίκα του αϊτή, μόνον είκοσι πέντε.

'Ο Βασιλεύς βλέποντας τήν κούρια πρόεδρου τόσο νεαράν, ένόμισε πός ήταν κόρη τού οικοδεσπότη.

—Γυναίκα μου είνε, Μεγαλειότατε, τού είπε τότε ο Πρόεδρος γυνάικα μου!

—Γυναίκα σου! είπεν έκπληκτός ο Βασιλεύς. Υπάγγει τόσο μεγάλη διαφορά ήλικίας μεταξύ σας!...

—Ε, Μεγαλειότατε, τού άπάντησε συμβολικά ο πονηρός χωρικός, μιά πού άποφάσισα να τή χαλάσω τή Σαρακοστή πρωτόμια να φάω τούτόπουλό!...

Και ο Βασιλεύς έφρονάξια:

—Και τ' α κτόπουλα, χωρίς Πρόεδρο, όσο τριφερά κι' ήν είνε, θέλουν... δόντια!...

'Ο Σουρης έγραψε κάποτε τ' έξής επίγραμμα για έναν άνάθατο:

Βασιλικόν έφύτρωμα στην κλίση πού κοιμάσαι, με δίχως όμωσ κοροιά, άφού... έσθ θέ νάσαι!...

—Οί Έλληνες, συνήθηξ να λήη ο Κολοκοτρώνης, είνε τρελλοί, αλλά έχουν φρόνιμο θεό!...

Κατά τήν ήποχώρηση τής Μπαντίσης στό 1912, βρισκότανε στό Σόφοβιξ ο λοχαγός Δελλαπέρταξ.

'Ο άνώτερός του, ήποχωρών, τού έστειλε μέσα στην παραζάλη τού πολέμου και τής ήποχωρήσεως τήν έξής διαταγή:

"Λοχαγέ, θα φυλάξετε τ' α στενά τού Σόφοβιξ, με κάθε θυσία. Σκοτώθητε με όλους τούς άνδρας σας, εν άνάγκη, και... κατόπιν άναμείναιτε τ' ας διαταγας μου!..."

'Ο Δελλαπέρταξ, μέσα στής μάχης τού κακό, έλαβε εν όψη του από τήν άσότη αϊτή διαταγή έκείνο πού τόν άρρωσσε, ως γενναίο άξιωματικό. Παρέμεινε λοιπόν στό στενά, πολέμησε γενναία και σκοτώθηκε!...

Κατά τ' α τέλη τού περασμένου αιώνου, πέλασε από τήν Άθήνα ένας περίφημος Έλλην φιλεργάφος, ο έκ Μακεδονίας Γεώργιος Παπουλιάς, τού όποιον ο πατέρας έγραψε ποιήματα και είχε βραβευτεί, μάλιστα, στόν ποιητικό Βοηθητικό Διαγωνισμό τού 1873.

'Ο νέος αϊτός είχε τση... φιλογραμική ικανότητα, ώστε άπάνω σε μιά μικρή εικόνα τού Βόρονος είχε χαράξει ολόκληρο τ' «Γιαούρη του Άγγλου ποιητού και φιλέλληνος, δηλαδή 1033 στίχους!

Έπίσης άπάνω σε μιά εικόνα μικρή τού Άνακρέοντος έγραψε όλα του τ' α ποιήματα μαζί με μιά έκτερη άποσθήητε βιογραφία του. Τ' α καταπληκτικώτερο δέ άπ' όλα, είνε ότι κατορθωσε να περιλάβη ολόκληρο τόν Ύμνο τού Σολομού άπάνω σε... δεκαέξη φάσολα!...

'Ο Σουρης, διηγείται κάποιον, ότι όταν ήταν νεώτατος, είχε λάβει μένος ως ήθοποιός σε μιά τραγωδία τής έποχης του με άρχαία ήπόθεση, στην όποία τ' όρλό του Σέρζον έπαιξε ο Σούτσας, ένας από τούς καλύτερους ήθοποιούς τού καιρού του.

Στό τέλος τής πρώτης πράξεως, κατά τή διάκριση ενός διαλεγμένου, ο Σούτσας άναψε ένα τσιγάρο. Άλλά στό μεταξύ, παιν άκόμα τειλοώσε τ' ο τσιγάρο του, είχε ρωσική ή αϊαία και τ' όργο πλησίαζε στό μέρος του. Τότε οι άλλοι ήθοποιοί τού φρόναξαν:

—Κύριε Σούτσα! Είνε καρός να βγήτε... Τι περμίνετε!...

Άλλά ο Σούτσας έξεακολούθησε να κενήξη μακαρίως, χωρίς να δίνη καμμιά σημασία στις προποσές των συναδέλφων του.

Τότε ο διασώχης και οι ήθοποιοί, έπειδή τ' Κοινόν άντιπρονοώσε στην πλατεία και θορυβώσε, περικύλλωσαν τ' ο Σούτσα κι' άρχισαν να τόν παρακύλλουν:

—Κύριε Σούτσα! Άμάν! Πεττάξτε τ' ο τσιγάρο σας! Χανώμαστε!...

Και ο Σούτσας, κεντάζοντας τόν καπνό τού τσιγαρόου του πού άνέβαινε ψηλά, άπάντησε:

—Ωχ, άδερφέ! Τί Σέρζης είμαι τότε, άφού δεν μπορώ να κενήσω ούτε ένα παλητοσίγαρο!...

'Ο Βασιλεύς Γεώργιος (Εικόν Άγγλου ζωγράφου)

